

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD

Published weekly by "Our Values"
Publishing Co., 1256 Queen St. W.,
Toronto, L.R. 6G1B6. — Printed by
L. I. T. & Co. Printing Co., Toronto.
Subscription: Canada \$ 4.00, all
other Countries: \$ 5.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, January 23, 1965.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT,
OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH.

No. 3. (399) Vol. XI.

Voják čs. armády druhého odboje člen londýnské vlády a ministr
výživy čs. demokratické vlády dokomunistického puče

Václav Majer:

OSUDOVÉ ROZHODNUTÍ: CESTA PŘES MOSKVOU V BŘEZNU 1945

Před dvaceti léty, na samém
sklonu druhé světové války, byl
president Československé republi-
ky dr. Edvard Beneš spolu se za-
hraniční vládou v Londýně pos-
taven před vážné osudové rozho-
dnutí! Poslední dny prosince ro-
ku 1944., došlo totiž z Moskvy
pozdání sovětské vlády, aby pan
president spolu s vládou přesídli-
li "na osvobozené území". Pozvá-
ní bylo prezentováno panu presi-
dentovi a vládě formou - mírně ře-
čeno - podivnou. Stalo se tak de-
peší, datovanou v Moskvě dne 29
prosince 1944., z níž se president
Dr. Edvard Beneš dozvěděl;

a., že dne 27 prosince přijal so-
větský zahraniční ministr Mo-
lotov Československého vyslan-
ce Pierlingra, vládního delegáta pro
osvobozené území Františka Něm-
ce, komunistického poslance Va-
lo, členy delegace Slovenské ná-
rodní rady Ursiniho, Novomeské-
ho a Veselá a podkarpato - rusín-
ského komunistu Petrušáka a že v
rozhovoru s ním Molotov také
řekl, že podle jeho názoru by by-
lo "dobře, kdyby president a vlá-
da byli blíže k osvobozenému úze-
mí. Třeba ve Lvově".

b., že druhý den 28. prosin-
ce se konala na čs. vyslanectví v
Moskvě porada, které se mimo
Pierlingra, Němce, Valo, Ursini-
ho, Novomeského a Petrušáka,
kteří den před tím byli přijati Mo-
lotovem, také zúčastnili komunisté
Klement Gotwald a Václav
Kopecký a že na této poradě byla
shoda doporučení panu presidento-
vi, aby "Molotovovo pozvání by-
lo přijato".

"Upozorňujeme se vším důra-
zem, že jsme shodni v názoru, že
má být vyhověno přání, které vy-
slovil Molotov o přestěhování vlá-
dy a presidenta, přechodně na pří-
klad do Lvova, nebo jiného so-
větského města", - tak znělo je-
dnomyslné a "důrazné" doporuče-
ní účastníků zmíněné porady.

... President republiky, dr. Be-
neš a členové vlády, se ovšem ne-
rozhodovali ani podle "přání" Mo-
skvy ani podle "důrazného upo-
zornění" zmíněné depeše nýbrž na
základě důkladného rozboru a
zhodnocení válečné a mezinárodní
politické situace vytvořené kon-
ferencí Roosevelt, Churchila, a
Stalina v Teheránu, koncem lis-
topadu 1943 a dalšími dohodami,
podle nichž se Československo
dostalo do válečné i politické zo-
ny sovětské a pod tlakem situace
vytvořené na československém
území postupem Rudé armády a
komunistických agentů.

Tak jako v době Mnichova a v
době po 15. březnu 1939., kdy na-
acistické Německo okupovalo úze-
mí Československa, hlavní tíha to-
hoto osudového rozhodnutí spočí-
vala na bedrech dr. Beneše.

V té době dr. Beneš neměl již
naprosto žádné, ani té nejmenší
iluze o skutečných záměrech so-
větské politiky vůči Českosloven-
sku a ani o proradnosti českoslo-
venských komunistů a zrádce
Pierlingra.

Nesporné úspěchy čs. boje pro-
ti nacistické porobě na půdě domá-
cí, na poli válečném i mezinárodní
politikém, byly již tehdy za-
střeny těžkou chmurou o budou-
nost naší země a našeho lidu.

V důvěrných rozhovorech, kte-
ré v té době dr. Beneš měl se členy
a s ostatními spolupracovníky, se
nikterak se svými obavami, po-
kud šlo o imperialistické plány So-
věti, netajil.

Znovu a znovu připomínal, že
válečnou porážkou Německa se
boj československého lidu za ná-

rodní svobodu a státní nezávis-
lost nekončí, ale, že bude pokrač-
ovat a že to bude boj nesmírně
těžký. Věřil však, že "zdravé já-
dro československého demokratic-
kého lidu i v tomto boji zvítě-
zí".

V té době se československo-
sovětské spojení, formálně vy-
jádřené sovětsko - českosloven-
skou smlouvou z prosince 1943.,
rapidně zhoršovalo i když na ve-
nek a diplomaticky českosloven-
sko - sovětské vztahy zůstávaly
přátelské a korektní. Příčin toho-
to zhoršení bylo mnoho:

Prvým, vážným příznakem zhoršení
se objevil již v srpnu 1944., kdy ze
Slovenska došla důvěrná zpráva,
že Moskva vešla v jednání s emi-
sary generála Cattoše, který se
nabídnul Sovětům, že provede na
Slovensku vojenský převrat a za-
člení slovenské vojenské jednot-
ky do Rudé Armády. K dalšímu
zhoršení došlo v době Slovenské-
ho národního povstání, které Mos-
kva nechala záměrně utopit v kr-
vi a dokonce znemožnila vojen-
skou pomoc, kterou mohli a chtě-
li západní spojenci poskytnout,
zejména Američané ze svých vo-
jenských bási v Itálii. Alarmují-
cí zprávy přicházely také z Pod-
karpatské Rusi, na jejíž území
pronikla Rudá Armáda v říjnu
1944. Také vedení čs. komunistů
v Moskvě i v Londýně, bylo čím
dále tím více arrogantní a v poli-
tickém vydrinání náročnější. Celá
naše tehdejší situace byla nesmí-
rně těžká a tragická byla v tom, že
podle dohod Spojenců bylo i Čes-
koslovensko stejně jako Polsko a
ostatní země Východní a Střední
Evropy ve válečném operačním
pásmu Rudé Armády a v oblasti
tak zvaných Sovětů. Mimo to, vá-
lečná prestiž Rudé Armády a tím
i mezinárodní politická váha So-
větu, byly v té době obrovské a
západní mocnosti nebyly ochotny
a patrně i tehdejší situací ani ne-
mohly riskovat konflikt se svým
spojencem.

Taková byla situace válečná i
mezinárodní politická, když se
před dvaceti léty, president dr. Be-
neš, spolu s vládou v Londýně
rozhodoval zda má, či nemá příj-
mout pozvání Moskvy, aby přesí-
dlili na "osvobozené území".

V dané situaci nebylo jiné ce-
sty domů, než cesta přes Moskvu!
President tušil, že podniká nej-
těžší cestu svého života a znal ne-
bezpečí této cesty. Rozhodnul se
pro tuto cestu, aby nebezpečí čelil
a je odvážil. Byl přesvědčen, že
k zachráně svobody našeho lidu,
ku vzkříšení čs. demokracie a k
obnově čs. státní nezávislosti jiné
cesty není.

V tom s ním vláda souhlasila.
Byly výjimky, ale o tom v dalším
článku.

PROTEST BRATISLAVSKÝCH STUDENTŮ

Ze soukromého pramene se do-
vídáme, že v červenci 1964 studen-
tí v Bratislavě internat "Mla-
dá garda" protestovali proti vyho-
dám, které mají studenti z tzv. mě-
ně vyvinutých zemí na čs. vysok-
ých školách. Delegace studentů
žádala univerzitní organizace ČSM
a KSS o vysvětlení, proč cizinci
mají skoro dvakrát vyšší stipen-
diu než studenti domácí, odkud na
to bere stát peníze a jak to, že ciz-
inci dostávají na jedné straně od čs.
státu vysoké podpory jako chudí
lidé a na straně druhé si žijí v
ČSSR velmi dobře, protože mají
většinou dostatek zahraničních va-

(První ze série několika článků)

V západoněmeckém universitním
měste Tuebingen existuje t. zv.
Svaz vyhnanců (Band der Ver-
trieben), který vyvíjí velkou čin-
nost. Koncem minulého roku
rozvířil tento svaz kampaň na
postavení ukazovatele směřu-
jícím "vyhnanec z východní
Evropy", aby věděl, kterým smě-
rem se mají dát na pochod až "na-
dejde den". Návrh na postavení
ukazovatele byl dán na pořad je-
dnání městskou radou a s výjimkou
hlavní sociálně demokratických
zástupců bylo postavení schvále-
no.

V Tuebingen tedy stojí od říj-
na 1964 ukazovatel s tabulkami
měst Breslau, Danzing, Koening-
berg, Stettin, Benthau, Memel,
Berlin a EGER. Aby nebylo omy-
lu oš jde, je Berlin uváděn jako
hlavní město Říše (Des Reiches
Hauptstadt). Po úspěšném příkla-

NEMLUVTE O ŽELEZNÉ OPONĚ V PRAZE

Našince se musí zarazit nad na-
ivností některých západních no-
nářů, kteří na několik dní nav-
štíví dnešní Československo a pi-
ší pak do torontských a jiných
listů, že to tam je všechno pěkné.
Pan E. Bartlett si z krátké náv-
štěvy a pobytu v hotelu Aleron v
Praze odnesl dokonce tolik doj-
mů, že o tom do "Telegramu" na-
psal celý dlouhý seriál na pokračo-
vání. Jeden z článků napsal
"Don't Mention Iron Curtain In
Prague" a vyvozuje, že nemá smy-
slu, aby se západní turisté v Čes-
koslovensku ptali na Železnou o-
ponu, protože něco takového ne-
existuje... Pochvaluje si, že ač Čes-
koslovensko je dnes socialistic-
kým státem, stále se tam cítí pa-
mátka krále a císaře. Je překva-
pen, že ministr zdravotnictví byl
ministrem po dlouhá léta a že jde
o římsko-katolického kněze. K to-
mu přimíchá Jana Husa, dobrého
krále Václava, Karlova universitu
a končí s uspokojením, že nejlepší
m celém výletu bylo, že dostal
stoprocentní bonus na první 4-
dolarů denně a 300 procentní bo-
nus za dolary nad tyto 4 dolary.
Nepřekvapuje, že se zapřísahá, že
již nikdy víc nenajde slovo "Že-
lezná opona" v souvislosti s dneš-
ním Československem, čili vrátil
se od turistů očistěn od vši té
kapitalistické propagandy o ne-
svobodě v Praze, o Železně oponě
atd. Neškodilo by, kdyby si takov-
ých článků více naši krajané vši-
mali a na vyložené nesmysly "do-
pisem redakci" důrazně reagovali.
Čekáme snad na někoho, že to za
nás udělá?

Na toto téma narazil také kra-
jan Lubor Zink dne 2. ledna t. r.
v komentáři napsaném "Obse-
ssions: Based on Experience", kte-
rý shodou okolností vyšel také v
"Telegramu". Zink připomněl, že

Int. Delegace poukazovala také na
to, že valutové silní cizinci naku-
pují v Taxech, zatím co domácí
studenti žijí. Delegace žádala
zvýšení stipendií pro čs. studenty
v přibližně větší stipendii cizinců.

Akce bratislavských studentů v
interu a t. "Mladá Garda",
se nesetkala s úspěchem. Byla
utlumena organizací ČSM a
KSS. O třech následcích pro-
iniciatorů této protestní akce není
informátorovi nic známo. Hodnotí
ji jako projev solidarity s pražskými
mí kolegy, kteří předtím několi-
krát protestovali proti výhodám
cizinců na čs. vysokých školách,
také při májových demonstra-

du v Tuebingen bylo postaveno
několik dalších ukazovatelů i v ji-
ných částech západní Německa
zejména v pohraničních městech
a v západním Berlíně.

Když sociální demokraté a zástu-
pce několika studentských skupin
v Tuebingen poukazovali na to,
že ukazovatele je možno po-
važovat za provokaci a schvalová-
ní agresivní činnosti hitlerovského
Německa, protože uvádí jména
měst, která nepatřila Německu
ani roku 1937 - Cheb, Memel a
Danzing - měli páni radni ihned
pohotovost odpovědi. Ukazovatel je
prý jen vzpomínkou na místa, kde
kdysi vládla německá kultura.

Pan rada Lindner, navíc pou-
čil protestující, že stavění ukazo-
vatele je v "celoněmeckém záj-
mu", neboť s osudem "odtrže-
ných území" je spojen osud celého
Německa. To je přece jasné, že?
Směr je tedy udán. Chybí již jen
určení dne pochodu! - Změnili se
skutečně?

před časem p. Blair Fraser na-
psal v týdeníku McLeans, že pře-
kročení Železné opony je dnes
právě tak jednoduché jako překo-
čení kanadsko-amerických hranic.
Zink dodává: "Pro něho to bez
pochyby nebyl žádný problém.
Jeho popis situace - a popis všech
jeho kolegů, kteří cestují stejným
způsobem - by však byl zcela ji-
ný, kdyby sami žili v zemi ovláda-
né komunisty jako její občané a
kdyby se pokusili uniknout z o-
pločené Lidové Demokracie. To
byla moje zkušenost s komunis-
tem, obhlačenou o pozorné sle-
dování údobí téměř tři let, napl-
něného zákeřnými pokusy o pod-
kopání a eventuální zničení pa-
lamentní demokracie a to zneužitím
a znásilněním parlamentních
metod a demokratických svobod."
Novinář Zink se o komunismu ro-
zepsal proto, že podle vlastních
slov byl obviněn (v dopisech čte-
nářů-kom. spoluprávníků ?), že není
schopen vidět cokoliv dobrého v
komunismu. Vysvětluje tedy, že
měl tu smůlu nebo snad štěstí,
že poznal komunistický systém
nejen v teorii, ale také v praxi.
Je přesvědčen, že západní no-
náři, kteří po krátké návštěvě ko-
munistické země o poměrech "od-
borně" píší, jsou buď nesmírně
naivní nebo nesmírně svedeni.
Uzavírá svou odpověď zjištěním,
že osobní zkušenosti s režimem
doplněné částečnou znalostí dlou-
hodobých komunistických plánů,
z něho udělaly zásadního odpůrce
komunistického systému a skepti-
ckého pohybovače o jeho "libera-
lisaci". Novinář Zink nám tím u-
kazuje cestu, jak máme na podob-
né naivnosti v denním a jiném tis-
ku i v soukromých rozhovorech
odpovídat. Letos se budeme víc
a víc setkávat s kanadskými tu-
risty, kteří se vrátí nadšení z náv-
štěvy v Československu. Podle ú-
ředních zpráv navštívilo ČSSR v
roce 1964 celkem 1.050 turistů z
Kanady a tento počet se má le-
tos trojnásobit. O našich zkuše-
nostech bychom se jim vlastně
měli zmínit, než tam pojedou.

BRITSKÝ MINISTR ZAHRAŇIČI DO ČSR

Pražský rozhlas oznámil dne 19
prosince loňského roku, že brit-
ský ministr zahraničí Patrick Gor-
don Walker navštívil mezi 24 a 25
dubnem letošního roku Českoslo-
vensko. Bude to první návštěva
britského ministra zahraničí v
Československu od únorového pu-
če v roce 1948. Ministr Walker

DR. MIROSLAV RAŠÍN

V Rio de Janeiro v Brazílii, po-
dlehl záchvatu srdeční mrtvice
čelný příslušník čsl. demokratic-
kého exilu, Dr. Miroslav Rašín.
S jménem Rašín jest spjatá význa-
mná část novodobých čsl. dějin,
neboť otec zesnulého, Dr. Alois
Rašín, náležel k architektům Čsl.
Republiky a byl prvním čs. minist-
rem financí. Také bratr zesnulé-
ho, Dr. Ladislav Rašín, se podílel
na budování mladé republiky, byl
po řadu let poslancem za stranu
národní demokratickou a skončil,
nacisty umučen v koncentračním
táboře. Dr. Miroslav Rašín se rov-
něž záhy zapojil do veřejného ži-
vota, během svých univerzitních
let kolem revue "Národní myslén-
ka", později v národně demokra-
tické straně. Po druhé světové vál-
ce byl povolán do ministerstva
zahraničí, stal se členem diploma-
tického sboru a roku 1947 byl pre-
sidentem Benešem pověřen vede-
ním čsl. vyslanectví v Montevid-
eu. Po únoru 1948 resignoval na
svůj úřad a zapojil se ihned akti-
vně do práce v exilu. Stal se čle-
nem Rady svobodného Českoslo-
venska a včlenoval se především
činnosti publikační. Napsal velký
počet článků a úvah pro řadu exi-
lových časopisů a mnoho jeho
proslulých bylo vysíláno do vlasti
Rozhlasem svobodné Evropy. Po
celou dobu exilu byl důsledným
obhájcem snah o odpolitizování exi-
lu, slušnosti a věrnosti českoslo-
venské státnosti.

Dr. Miroslav Rašín zasvětil
svůj život slušné, poctivé a vytr-
valé práci pro svobodné Českoslo-
vensko a jeho smrt je citelnou
ztrátou celého čsl. demokratické-
ho exilu.

Čest jeho památce!

NAŠI V HALIFAXU

V imigračním ubytovně v Ha-
lifaxu, N. S. se dnes nachází 11
čl., uprchlíků, kteří opustili leta-
dla ČSA během přistání za úče-
lem načerpání pohonných látek v
Gander, Nfld., během října a lis-
topadu m. r. cestou z Prahy na
Kubu nebo z Kubu do Prahy. V
prosince se letecké zájezdy turistů
z ČSSR na Kubu pro nepříznivé
počasí nepořádaly a přestávka se
asi protáhne do konce února, tak-
že k novým defekcím do té doby
nedojde. Je zajímavé, že žádný
z cestujících do Havany o zastáv-
ce v Kanadě při odletu z Prahy
nevěděl. Teprve během letu nad
Atlantikem se pasažéři dověděli
o tom, že letadlo přistane nakrá-
tko v Kanadě. Ti, kteří letadlo
opustili, aby se tam již nevrátili,
ztratili tak všechna ruční zavaza-
dla a požádali kanadské imigrační
úředníky o politický asyl do-
slova s práznými rukama. Proto
jim tolik přišla vhod finanční po-
moci Kroužku čs. žen v Torontě,
který jim na Štědrý večer poslal
po deseti dolárech hlavně na ná-
kup teplého zimního prádla. Píší,
jak rádi uviděli svobodný čs. tisk,
který jim došel z Toronta, z An-
glie a odjinud. Zmínují se také, že
v lednu pravděpodobně všichni
pohy v imigrační ubytovně v
Halifaxu skončí a rozjedou se po
Kanadě, především po Ontariu.
Pokračují takto: "Jsme na začá-
tek svého pobytu ve svobodném
světě a i když doposud nevíme, co
budeme konkrétně dělat, máme
velkou radost, že jsme se vymani-
li ze sovětského neo-kolonialis-
mu. Zstaneme vděční našim ka-
nadským přátelům a krajanům za
vlnivé přijetí a starostlivost o
nás". Poněkud zarmoucející je
zpráva režimního tisku doma, že
Čs. státní aerolinie nasadí na jaře
na lince Praha - Havana nová so-
větská letadla s větší doletem
která umožní, že čerpání benzínu
v Kanadě odpadne. Čecho-lavci
touží po svobodě však jistě ob-
jeví novou skupinu v Železně oponě
kterou budou moci opouštět ko-
munistický "ráj".

byl pozván čs. ministrem zahra-
ničí č. Václavem Davidem, který se
vrátil z New Yorku do Prahy.

GOOD QUEEN ANNE - DCERA KARLA IV.

Ve své populární historické knize "The Last Plantagenets", známý autor Thomas B. Costain věnuje jednu kapitolu "dobré královně Anně", dcce českého krále a římského císaře Karla IV. České země byly ve čtrnáctém století významnou obchodní tepnou a jak Costain poznamenává Angličané si byli dobře vědomi důležitosti našich zemí. "tak krásných a úrodných, že byly často nazývány Zlatou cestou".

Costainův popis Karla IV. není nejlichotivější. Píše o něm jako o vychytralém a opatrném muži, který používal konspiračních metod k dosažení svého cíle. Přiznává mu však, že učinil mnoho, jako například založení pražské univerzity, aby pozvedl Prahu na přední místo mezi evropskými hlavními městy.

Princezna Anně bylo dvanáct let, když její otec zemřel v r. 1378. Podle Costaina byla vyšší postava, blondínka, příjemná, bystrá a bezká i když ne snad krásavice. O nápadníky zřejmě neměla nouzi. Ucházeli se o ni pro svého syna francouzský král Karel, který však byl odmítnut, poněvadž v tragickém rozkolu křesťanského světa Francie podporovala papže Klementa VII. zatím co naše země byla v táboře Urbana VI.

Někdy v r. 1379 přibyla do Prahy anglická delegace vedená Sirrem Simonem Burleyem, aby obhlédla Annu jako možnou manželku pro krále Richarda II. Princezna se mu zřejmě líbila a mezi oběma vznikla téměř okamžitá přátelství, které trvalo až do jeho tragické smrti. Princezna Anna přibýhla stát se Richardovou ženou a po příznivé zprávě strýce Anny, který jel do Anglie obhlédnout ženicha, přicestovala do Prahy další anglická delegace, aby dojednala podrobnosti. "Češi", poznamenává Costain, "byli chytří vyjednávači". N e j e n ž e Anna nedostala žádné věno, ale

Anglie se zavázala vyplatit bratru Anny, králi Václavovi, deset tisíc marek a veškeré náklady cesty byly hrazeny Anglií!

Po známém odkladu, způsobeném selskou vzpourou v Anglii se konečně Annin průvod vydal na cestu. A byl to zřejmě dlouhý průvod české šlechty a služebnictva, neboť, jak Costain poznamenává "praktičtí Češi nebyli tak docela přesvědčeni, že Anglie byla dostatečně civilisovanou zemí, aby se postarala o Annino pohodlí".

Když průvod přibyl do Bruselu nastalo další čekání. Francouzský král, který chtěl Annu pro svého syna, byl tak rozhořčen českým odmítnutím, že svým loďstvem blokoval anglický kanál, aby se Anna a její průvod nemohl přeplovat do Anglie. Král Václav vyslal posly k francouzskému králi, aby protestovali proti francouzské akci. Francouzský král snad proto, že již byl na smrtelné posteli, se konečně dal omlouvat, a nařídil svým loďm, aby se vrátili do přístavu. "Dělal to z lásky k Anně", řekl, "ne pro anglického krále".

V Anglii byla Anna nadšeně přivítána a anglický lid si ji od počátku zamiloval. Král Richard byl okouzlen svojí patnáctiletou nevěstou (sám nebyl o mnoho starší) a jeho láska časem rostla a sílila. Po slavné svatbě a korunovaci ve westminsterské katedrále, byla Anna přijata i do "podvazkové řady" (Order of the Garter) a Costain poznamenává, že protože znala tři jazyky a trochu anglicky, "byla nepochybně nejvzdělanější členkou" tohoto výhonného řádu.

Do srdce Angličanů se Anna nejlépeji zapsala svojí laskavostí a soucitem. Bylo to hlavně díky jejímu vlivu, že selští povstanci byli propuštěni z vězení a vyhlášena všeobecná amnestie. Vděčný anglický lid ji od té doby začal nazývat "Good - Queen - Ann".

J. Č.

Antonín LAMPKA

KABÁT

Na rozdíl od hrdiny slavné Gogolovy povídky "Kabát", jemuž zloději ukradli zbrusu nový kabát a jenž musel pátrat po pachatelích už jen jako duch, ztráta jeho nového kabátu jej jak známo přivedla předčasně do hrobu, měl jsem to štěstí, či chetelci tu smělu, že jsem se setkal se zlodějem svého svrchníku ani ne za týden, co mi tento byl odcizen. Stalo se tak tak uprostřed božského dne, krátce po obědě jedné slunné mrazivé neděle na prostranném, ale téměř liduprázdnom bulváru Magenta, tam kde tato tepna severovýchodní Paříže vyúsťuje do jiných bulvárů úctyhodných jmen. Můj kabát na sobě neměl. Byl jsem si však naprosto jist, že se nemýlím v osobě. Měl jsem přece dosti příležitosti podívat se ve světlé lampy do tváře hrdlořezy, který mne v noci zastavil na ulici a gurnul mne odevzdát mu všechny cennosti. Z nich se mu zamlouval jen můj svrchník. Ne, nemohl jsem se mýlit. Byl to ten-
týž Alžírán. I on mě poznal a z důvodu, které uvedu později, se se mnou dal dokonce přátelsky do rozhovoru.

Cherchez la femme. Do této příhody mne ovšem přivedla žena. Tohž malé, bezvýznamně psaníčko od mladé dámy, přelínané a vlastně snoubenky mého nejlepšího přítele, který odjel do Austrálie. Tato dáma se obávala, že ještě snad dosti neznala toho, s nímž chtěla sdílet své osudy, a proto mne pozvala jako přítele svého snoubence, aby získala více informací. Už v dopisu jsem vyrozuměl, že tato dáma chce předjet případnému fiasku v pátem končetě, kam se chystala jet v brzké době. Netřeba připomínat, že jsem skvěle hájil svého přítele, jeho charakter, a hlavně jeho podnikatelské schopnosti, neboť mi brzy začalo svítat, že bude potřebovat mimořádně velký příjem. Tato dáma se mi brzy svěřila, že vydržování její krásy je značně nákladné. Tento flakon že stál 12

tisíc a onen dokonce 15 tisíc franků (budiž rozeznáno starých franků), a možná že v nové zemi bude daleko dražší. Takže neví, bude-li ji mojí Kazimír, tak se jmenoval onen můj drahý přítel, v Austrálii uživit. Nechtěje nikterak ovlivňovat běh událostí nepsal jsem mu o těchto obtížích, které jej budou očekávat. Při tom jsem se dověděl ještě další zajímavosti. Tak například, kdyby Kazimír trval na tom, aby někde v Austrálii šla nebo pracovala v továrně, pak že je tu taky jeden portugalský markýz, který se o ni moc zajímá. Já jsem však i přes to hájil a chválil svého přítele, že jistě bude schopen vydělavat na všechny kosmetické zácraky, které nechovají krásu i v podzimu života. Zatím jsem rovněž zjistil, že se připozdívá a že nemohu dále zneužívat pohostinství této dámy. Byl jsem na odchodu a teprve v stanici podzemní dráhy jsem zjistil jak bylo pozdě: poslední mětro právě odjelo a zrzenci zavřeli mřížová vrata.

Představa o nočním životě v Paříži jsou značně zkreslené. Podzemní dráha i autobusy přestanou jezdit brzy po půlnoci. Až na čtyři nebo pět oblastí města je zvlášť v zimní době během noci docela opuštěné. A tak moje ochota posloužit mne postavila před skutečností vydat se pěšky z předměstí Neuilly až na severní svah Montmatru, kde jsem právě toho času měl nějaký pokojíček a byt v bývalého tureckého plukovníka a jeho francouzské manželky. Skoda, že nemohu příliš odbočit, protože tento turecký pohrávav byl zařadován zvláštní pozornosti. Od dětství, kdy jsem slyšel vyprávět pohádku "Tři zlaté vlasy děda vševeda", v tom místě, kdy obr přijde do domu a říká: Čichám, čichám člověčinu, koho to tu ženo máš? jsem se tolik nebál, jako když jsem čekal, abych byl představen panu Nedžibbey, jehož jméno bylo vyryto

na meděnné desce v přední v latinském a arabském písmu. Na vysvětlenou uvádím, že jsem tehdy čekal na nového bytného v saloně a seděl jsem přímo proti jeho portrétu téměř v životní velikosti v uniformě plukovníka turecké armády ještě s řezem a tasenou křivou šavlí. Ukázalo se později, že je to rovněž uprchlík, ale trochu staršího data: před Atatürkem. Tak tedy to bylo na cestě od snoubenky mého přítele k mému tureckému bytnému pod Montmatrem, kde se odehrálo první dějství mého dobrodružství s kabátem.

Věřím, že místo vyprávění podrobností, kde a jak tento kabát byl odcizen, bude zajímavější představit krátkou jeho historii, pokud je mně tato známa. Byl to modrý převlečník středního odstínu s velmi jemnými kostkami, které byly takřka neznatelné. Byl volnější a na mě postavě prý se znamenitě vyjímá. Ve stavu, v němž mi byl ukraden, jenom snad hedvábit kolem knoflíkových direkt se trochu třepilo. Kabát se mohl nosit nejen jako zimní, ale i na jaře a na podzim. Vzhledem k tomu že byl z čisté vlny, byl velmi lehký. Zkrátka i přes velmi příznivé počasí, jímž se vyznačují parížská kotlina, jsem používal služeb tohoto obdivuhodného kabátu po valnou část roku. A to nejen já ale i moji přátelé, a mezi nimi právě Kazimír, kdykoliv mival volno a potřeboval si zajet z naší eremitáže v Montmorency dohru do města. Sám jsem dostal darem tento svrchník od jiného přítele, který rovněž pobýval před časem v rozkošném městečku Montmorency. Pokud mne pamet neklame, jsem byl zinník darován jeho předchůdcem v zaměstnání, opět krajanem, jehož jsem znal jen dle vyprávění. Dotyčný průkopník českých pracovníků v Americe, ale protože vyemigroval někam do tropů, zanechal zinník svému nástupci. Stejně jsem jej podědil i já a ely stal jsem se udělat totéž. Zatím jsem ještě stále byl v Paříži a měl jsem služeb svrchníku zapotřebí. Přecházel se mnou plnou zimou zima a nyní ke konci druhé, právě v únoru, kdy bývá v Paříži největší zima, se mi přihodilo něco, čeho bych se nejmeně nadál: přišel jsem o zinník jen proto, že mne nějaký alžírský zloděj považoval v odlehklé uličce pod Montmatrem za Američana.

Tím spíše jsem se zaskočil, když jsem potkal onoho odpoledne zloděje. Věděl jsem, že Alžírán je nebezpečný muž, ale odvahu mne dodal pohled na policistu řídící ho ne příliš velkou dopravu na blíž ke křižovatce. Stejný pohled učinil zase z násilníka nedávne noci téměř přítele, který se mi omlouval, že si ten kabát jen vypůjčil a že mi ho odevzdá v hotelu za rohem kde bydlí. Tím ovšem předešel scéně, kterou jsem v rychlosti připravoval: dát ho zatknout na místě. Protože však nemám velkou zálibu v podobných scénách, následoval jsem tohoto "přítele" do naznačeného hotelíku za rohem. Právě tu začínala arabská čtvrť, dějiště tolika krutostí v pozdějších letech. Tehdy tu ještě vládli klid. Desítky Alžíránů tu stálo apaticky oprněno o zeď. Jedinci vcházeli nebo vycházeli z lokálů. Všiml jsem si, že nikdo nezdravil mého průvodce. Tento vskutku vešel do nejbližšího bistra a já v patách za ním. Odkázal mne na sedadlo n pultu a odešel pak po schůdkách do svého pokoje". Majitel bistra, rovněž Alžírán, mi automaticky nabil červené a nějak si mne důkladně prohlížel. Myslil jsem, že je to asi proto, že jsem tam byl vedle jeho manželky jediný Evropan z celkové počtu 10 zákazníků. Asi za tři minuty jsem se osmělil zeptat majitele na svého průvodce, s nímž jsem vstoupil. "Alí, na Alího se ptáte? Toho zná každý. Ne n nás nebydlí" mi odpověděl. Když jsem mu vysvětlil případ dodal: "Alí je král zlodějů n Port la Chapelle. Jistě prošel pavlači do dvora a do druhé ulice. A kabát, ten je už dávno prodán na Port Clignancourt na bleším trhu".

A tak mi nezbylo než dát jlně

PETR DEN: „SVĚTELKO JEN MALÉ“

Křesťanská akademie v Římě vydala jako 24. svazek literární edice Vigilie novou knížku významného českého spisovatele Petra Dena "Světélko jen malé". Přinášíme několik ukázek z této moudré a půvabné knížky:

V literatuře je málo nového, protože nic nového prostě není. Jezdí-li dnes Kerouacovy hrdinové auty od Atlantiku k Pacifiku nebo Robbe-Grilletův "voyaeur" po svém ostrově na bicyklu, nedělají nic jiného než to, co před několika desítkami let dělal Kafkuv K, když se komikal kolem svých zámečkových tajemných představ. A co dělal Faust, běháje za Markétou a Helenou. Co dělal don Juan se svými tisíci a třemi španělkami. Co dělal Komenského poutník, prohlížeje všechny stavy a zaměstnání lidí. A Dante ve svých kruzích Pekla i Ráje. A tak dále!

Celá literatura západního člověka se nutně točí kolem jediné výkřiku: "Bože můj proč jsi mne opustil!". kolenní výkřiku, kterým se zrodilo křesťanství. A to, co se od tohoto výkřiku příliš vzdálilo to už není literatura.

Jsou dva druhy amelen: ti, kteří se upijí, zblázní a sebevraždí svou tvorbu, a ti, kteří jako Apollo dávají lidem odlesk své vyrovnané moudrosti. K prvním patří Beethoven, Nietzsche, van Gogh. K druhým Rafael, Mozart, Goethe. První jsou metači blesků, druzi rozdávači jasu. První nosí smutek a druzi radost. Protože je těžší tvořit radost než smutek, ti druzi jsou větší. I Mozartovo poslední dílo, Requiem, je dílo optimistické. Prohláší se neotřesitelnou jistotou, že odpočinem v pokoji.

Dnes je šestého srpna, první výročí smrti mé matky. Naposledy jsem ji viděl 30. dubna 1946, když jsem ji doprovodil před svým odjezdem do Ameriky na Masarykovo nádraží. Kynula mi z okna vagonu, dokud vlak ke Kolíně se nezahnul pod Žižkovem.

Černí otroci, pracující na tratích prvních drah v Americe, ve svých "spirituals" oslavovali tajemné a nedosažitelné vlaky a představovali si, že je jednou dovezou do nebeského ráje.

I já jednou do takového vlaku vstoupím, abych pod Žižkovem přes Český Brod jel za matkou.

Život mé matky měl své střežisko v těch, které milovala. Existovala jen v druhých. Latinská předpána "ex-" znamená směr z vnitřku navenek, existovat z n a m e n á tedy v l a s t n ě "žít v jiných". Proto má matka nepřestala existovat, proto jsem po hlubším uvážení nemusel vzít její tak zvanou smrt na vědomí.

Má matka mi psala po celé svůj život, ať jsem byl blízko či daleko, aspoň jednou týdně. První vědecky přišlo s vypočítanou pravidelností - i do Ameriky jako v Praze například přesně na můj svátek nebo narozeniny. I po komunistickém puči přes varování nejbližších psala svému velozrádnému synovi stejně pravidelně a na dobře minené rady odpovídala slovy, že víc než její dítě ji komunisté vzít nemohou. Zigmund Freud ve svém spise o vkladu snu píše o čtyřletém hošíku, kterému zemřel otec. Když mu jednou při večeři staří vykládali, že mu umřel tatínek, odpověděl doslova: "Já vím, co je to smrt. Nechápu však, proč tatínek nepřišel k večeři".

Já také - malé dítě své matky si velmi často říkám: "Já vím, co je to smrt v pozemných osmdesáti letech. Nechápu však, proč mi maminka pravidelně dále nepíše?"

Když byl vlani Chruščov v Americe, protestovali mnozí katolíci biskupové proti jeho návštěvě zvoněním zvonů a nařazením veřejných modliteb věřících. Jeden žurnalista o tomto protes-

tu napsal, že je slabý a že se od katolické církve dalo čekat více. Mle, slova člověka malé věry! Který neví, co je to modlitba! Že pro věřícího znamená víc než třeba - házení bomb! A že může znamenat větší úsilí a větší nasíli než nejstatečnější čin nebo největší osobní obět! Jak může dnešní svět pochopit, že nařazení modlitby svým věrným je víc než je třeba poslat s plakáty do ulic?!

Zpovídám se, že se dovedu modlit jen zřídka a zcela výjimečně. Snad se proto neprohrěšuji vinou bab, které, jak napsal Karel Havlíček Borovský, běží k Pánu Bohu, když jim koza málo dojí. Když se modlím, vždy chci Boha znásilnit, vždy konám akci vysílující a jaksi panovačný. Modlím-li se za něco, vlastně násilím si to již беру, ať mi modlitby - tak vzácné a výjimečné - je vždy aktem "svatokrádežným".

Až se budu umět modlit jinak, až budu umět předstoupit před svého Sviřitele s čepicí v ruce a s pokorou v srdci, až budu umět častěji a pravidelně zatočit klíčkou modlitbové mlynky Tibetanů a neuděchat se při tom - pak má pout bude bezpečnější.

SLOVANÉ V KANADĚ

V červnu t. r. se v městečku Banff v provincii Alberta bude konat "První Konference o Problémech Kanadských Slovanů" pod patronací albertské univerzity.

Předsedou přípravného výboru je profesor Bohdan Bočurkiv, který učí slované jazyky v Edmontonu, Alta. Předběžně je k přednáškám o problémech Slovanů v Kanadě přihlášeno 30 vědců, kteří působí na kanadských univerzitách v oboru slavistiky.

Konference se má hlavně zabývat historií slovanického přistěhovalectví, kulturním přínosem a současnými problémy Slovanů v Kanadě. Bude se diskutovat také o dnešním stavu výzkumu problémů Slovanů, o vyučování slovanických jazyků na kanadských školách, o historii jednotlivých slovanických skupin v Kanadě a jejich kulturním a jiném přínosu, o problémech integrace a asimilace, o postavení Slovanů v Kanadě a debatě o dvoji kultuře a o dvou jazycích v Kanadě, a pod.

Konference se bude konat ve dnech 9. až 14. června, t. j. těsně před výročním kongresem Kanadské Asociace Slavistů ve Vancouveru, B. C. Počítá se, že se konference a diskusi v Banffu účastní přes 250 osob. Naši členové si mohou o další podrobnosti napsat na adresu: Mr. Gerald H. Wright, Dept. of Extension, University of Alberta, Edmonton, Alberta. MJ.

Z HAMILTONU

Stejně jako v loni hamiltonská odbočka ČSNS i v pospíšila s valnou hromadou. Již v pátek dne 8. ledna 1965 starý výbor vedený br. ing. H. Obrem složil účty za činnost z minulého roku a zvolen byl výbor nový. Novým předsedou je br. F. Braun, místopředsedou br. B. Čecha a dr. Hyněk, jednatelem br. K. Pavelka, pokladníkem L. Pavelková. Členové výboru, každý s nějakou funkcí z různých úseku činnosti, podle abecedy: M. Čechová, J. Havlíček, V. Havlíček, K. Holá, J. Jelínková, E. Havlíčková, M. Klínek, J. Kín, H. Obr, E. Obravá, D. Petřková, B. Škora, L. Urban, V. Zralá, Z. Zralá, Revizoři F. Hráše, a S. Nusková. Valnou hromadu pozdravil za ústředí gen. tajemník br. G. J. Corn.

Při anketě, uspořádané nedávno v západním Německu, byla dotazovaným položena otázka, zda by byli ochotni položit život za vlasti, kdyby toho situace vyžadovala. Kladné odpovědělo jen jedno procento; 55 procent by bylo ochotno položit život za rodinu a 44 procent je přesvědčeno, že nic na světě nemá takovou cenu, aby pro to byli ochotni zemřít.

za pravdu Pascalovu tvrzení, že kdybychom raději zůstali doma ve své světnici vyvarovali bychom se mnohých nepříjemností.

ZAJIMAVOSTI

V r. 1964, kdy komunisti nejhlásitější propagovali "mírovou koexistenci", více jak 30.000 lidí ztratilo život v komunisty vyvolaných t. zv. "osvobozovacích" válkách a pol. - t to ve Vietnamu, v Kongu, v Sudanu, na Fojmose, v Kypru, v Alžírsku, v Laosu, ve Venezuele a jinde.

V Rudé Číně populace vzroste každým rokem o 18 milionů lidí.

Spojené státy by mohly ve svobodném světě zahnat hlad zvýšením výroby těchto základních produktů: obilí - o 33 procent; mléko - o 50 procent; sojové boby - o 25 procent a mleté tuku - o 33 procent.

Angličtina je nejpobulárnějším cizím jazykem v SSSR.

Čínská komunistická strana má 17 milionů členů a je největší komunistickou stranou na světě.

V Brémách v západ. Německu bude vybudována p r v n í podzemní nemocnice v Evropě; bude mít několik operačních sálů a spravovat ji bude úřad pro civilní protiletectkovou obranu.

Mao - Tze - Tung: "When we capture the Congo, we can proceed to capture the whole Africa".

ZPRÁVY Z BATAWY

Br. Kuniček z Montrealu ztratil vánoce v nemocnici - přejeme mu upřímně, aby se brzy uzdravil!

ČSNS odbočka Batawa, Ont.

ČESKOSLOVENSKO MÁ 12
NÁMORNÍCH LODÍ

Podle Večerní Prahy ze dne 7. listopadu se počet čs. námorních lodí zvýšil na dvanáct. Jsou to vesměs moderní lodě, převážně o nosnosti přes 10.000 tun. Specializované lodě jsou určeny pro kusové základy, pro tekutý náklad a dvě lodě pro přepravu rudy a jiných hromadných nákladů. Největší loď Košice uveze dvacet pět tisíc tun rudy, kterou dováží z Brazílie. Loď Kladno obstarává pravidelné spojení s Kubou. Ostatní lodě jsou Julius Fučík Orlik, Jiskra Ostrava, Dukla, Mir, Lidice, Pionýr a Republika.

Lodě plující pod československou vlajkou celkem pravidelně vyplouvají z polských, jugoslávských i rumunských a bulharských přístavů do různých evropských, jihoamerických a asijských přístavů.

ČSR A ZÁPADNÍ NĚMCI

Západoněmeckým tiskem proběhla koncem prosince m. m. zpráva, že československý komunistický režim začal s velkorysým lákáním západoněmeckých turistů do ČSSR. Cílem akce je návštěva 250.000 Němců ze záp. Německa v roce 1965. Jak radikálně se situace mění, je vidět z toho, že na př. v roce 1962 dovolila čs. vláda návštěvu jen příbuzným, nemocným (do lázní) a nimrodům, počet však nepřesáhl cifru 1.500. V roce 1963 bylo na 5.000 turistů, mezi nimi mnohý býv. sudetský Němec. Začátkem roku 1964 bylo cestování mezi německou federální republikou a ČSSR podstatně ulehčeno a počet turistů se pohyboval kolem 150.000. Letos se chystá pražský režim doslova zaplavit Západní Německo prospekty o dnešním Československu v německé řeči. Cestovnímu ruchu jedním směrem má pomoci také výhodnější výměnný kurs západoněmecké marky na koruny. Upustilo se také od předpisu, že si každý turista na každý den pobytu v ČSSR musí přeměnit 16 marek nebo 4 dolary na čs. koruny. Visa prý dostanou turisti ze Záp. Německa na počkání na čs. hranicích.

PRVNÍ VÝZVA
SOKOLSKÁ POŠTOVNÍ ZNÁMKA

VELKÝ ZAJEM O SOKOLSKÉ SLAVNOSTI VE WASHINGTONU D.C. KRAJANSKÉ ORGANISACE PŘIHLASUJÍ ČČASTNÍKY

Oznamujeme naši veřejnosti zahájení kampaně pro získání co největšího množství objednávek 5 centové sokolské poštovní známky, obálky a pohlednic prvního dne vydání. Od 15. února 1965, kdy bude sokolská poštovní známka vydána, musí se rozletět na všech dopisech každého z nás po celých Spojených státech a do celého světa!

Vyzýváme celou naši krajauskou veřejnost! Objednejte si co největší počet archů sokolské poštovní známky ke krytí svoji potřeby na několik let! Objednejte také krásné obálky a pohlednice prvního dne vydání, budou nesmírně cennou památkou na jubileum dovršení 100 let života Sokolstva ve Spojených státech. Vyzýváme organizace, kluby, spolky a jiné složky spolko-vého života, aby v budoucnosti používaly jen 5c poštovní sokolskou známku! Objednejte si větší počet archů hned!

Vyzádejte si ve své organizaci nebo u Americké Obce Sokolské 5611 West Cermak Road, Cicero, Ill. 60650 (telefon 625-5220) bez odkladu formulář objednávky! Najdete tam ceny archů známek, bloků známek, obálek a pohlednic prvního dne vydání a jiné důležité informace. Vyplňte formulář, přiložte příslušný obnos (pouze šek nebo Money order) a odešlete, abyste si dodatečný počet sokolské známky zabezpečili.

Jen 6 týdnů dělí nás od 15. února 1965, kdy bude sokolská známka ve Washingtonu D.C. ve zvláštním obřadu odevzdána veřejnosti. Při slavnostním aktu odevzdají představitelé sokolského hnutí Generálnímu Poštmistrovi šek na obnos za všechny předem objednané známky. Musíme se snažit, aby obnos na šeku byl co nejvyšší!

Přičítáme se proto všichni, aby sokolské známky bylo objednáno co největší množství! Jděte za svými obchodníky, přáteli, spolupracovníky, podnikateli, jděte do svých peněžních ústavů a vyzádejte si od nich velkou objednávku 5c sokolské poštovní známky. To bude soutěž, ve které podnětem bude upřímná láska k Sokolstvu.

Všimněte si těchto zajímavých a přesvědčivých čísel! Bude vydáno jen 120 milionů kusů sokolské pamětní 5c známky. Ve Spojených státech ve městech i na venkově žije stále ještě hodně lidí české a slovenské a jiných slovanských národností; ve všech sokolských organizacích je čtvrt milionu členů. Kdyby každý člen sokolské, bratrské, kulturní, sociální a národní organizace koupil jen za \$20.00 sokolské známky, kdyby také každá organizace, spolek, řád sbor, jednota, klub, koupily jen za \$50.00 sokolské známky, natíštěný počet 120 milionů kusů sokolských známek by zdaleka nestačil k vyřízení objednávek dalších zájemců z amerických kruhů.

Pokusme se o takový úspěch prodeje sokolské známky, obálky a pohlednic prvního dne vydání! Snažme se všichni staří i mládí bez ohledu na stav a povolání, mužové i ženy, chlapečci a děvčata získat ve svém okolí hned v prvních dnech nastávajícího roku pěknou objednávku sokolské známky! Tak projevíte hned na počátku jubilejního sokolského roku našim Sokolům a Sokolicím poctu a vděčnost za jejich nenáročnou, velikou tělovýchovnou a kulturní práci v uplynulém století a povzbudíte je k další činnosti.

Od začátku Nového roku je úřadovna Výboru pro sokolskou známku v největším tempu práce pro plný zdar podniků, spojených s odevzdáním sokolské poštovní známky a se slavnostním ukončením prvního století činnosti Sokolstva v Americe. Slavnosti konají se ve dnech 13. 14. února, ve

Washingtonu, D.C. Přes 9500 dopisů rozletělo se v minulých dnech do jednoho a žup Americké Obce Sokolské, do řady bratrských podpůrných spolků, do ústřední národních a kulturních organizací, obchodním přátelům a příznivcům sokolského hnutí s výzvou k zahájení akce prodeje sokolské známky, krásných obálek a pohlednic prvního dne vydání, k organizování zájezdu do Washingtonu a k přihláskám patronu pro Památník - historickou knihu Amerického Sokolstva, která uzavře první století jeho života a činnosti.

Odezva překonává všechno očekávání! Župy AOS. hlásí z venkova velký počet účastníků zájezdu, objednávají vstupenky pro slavnostní podniky - akademii 13. února, slavnostní jubilejní banket 14. února ve Statler Hilton hotelu a k obřadu odevzdání sokolské známky veřejnosti v pondělí 15. února. Ostatní sokolské organizace se dobře starají o zabezpečení účasti v řadách svého členstva.

Ke slavnostem byli pozváni významní představitelé vlády, senátoři a kongresníci, kteří se za známkovou akci svým vlivem postavili, guvernéri všech států byli vyzváni k vydání zvláštní proklamace a program pro všechny slavnosti se připravuje. Je to úžasná práce, skutečně v sokolském tempu, která byla úřadovnou Výboru pro Sokolskou známku 5611 West Cermak Rd., Illinois, 60650- telefon 652-5220, v minulých dnech vykonána. Výsledky se projevují v záplavě objednávek známek, obálek, v přihláškách pro zájezd AOS. a patronu pro Památník. A to jsou teprve první týdny od zahájení náboru kampaně pro účast na jubilejních sokolských slavnostech.

Dá se očekávat, že vlna sokolského nadšení zasáhne srdce každého krajana, krajanky, všech přátel a každého, kdo při vyslovení nebo čtení jména SOKOL vidí znovu živé nádhernou minulost Sokola, jeho skvělou činnost a zásluhy o výchovu národa k tělesné zdatnosti nejen v Americe, ale také ve staré vlasti - v Československu. Zlaté heslo "Co Čech to Sokol" osvědčí se zcela určitě v průběhu všech oslav sokolského jubilea v letošním slavném roce.

Nezůstávejte nikdo stát stranou-nezůstávejte jen diváky! Nechte se nést proudem sokolského vznětu a odhodláni k novým činům pro dobro výchovy celého národa k vyspělosti tělesné i morální. Nechte mluvit své srdce, které tak často se již rozebralo upřímnou láskou k Sokolstvu, které ztělesňuje věčně svěží sílu víry v nesmrtelnost národa!

V únorových slavnostech ve Washingtonu budete očitými svědky důkazů, že opravdu jediné v Sokolstvu a jeho ideálech je záruka k výchově národa silného, odolného a zdatného. Až dostanete výzvu Americké Obce Sokolské, nebo své organizace, doře si ji přečtete a hned vyplíte příslušné formuláře objednávek a odešlete! Tak budete účastní plnou mírou všech slavných událostí sokolského jubilea, které jsou a zůstanou ve vzpomínkách i slavnými dny každého z Vás. O výzvu AOS. napište si na její adresu 5611 West Cermak Road, Cicero 501, Illinois 60650!

AMERICKÉMU SOKOLSTVU ZDAR!

NOVÉ VEDENÍ ÚSTŘEDÍ ČS.
SOKOLSTVA V ZAHRAŇICÍ

Podle stanov Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí, které sdružuje dvě župy, tři okřsky a 24 jednot v Kanadě, v Argentíně, v Austrálii, v Africe a ve svobodné západní Evropě, konaly se koncem roku 1964 volby nového předsednictva a výboru Ústředí na další dvoutleté období 1965-1966.

Připravujete se na cestu kamkoliv, nebo plánujete pozvat své drahé z Československa?

LETADLEM MIAMI pouze \$154.00
" MEXICO " \$199.00

Zavolejte neb navštivte Mrs. L. VESELY

VESELY & GREBEN
TRAVEL AGENCY

360 Bathurst St.
Toronto 211
Tel. EM. 3-4366

EVROPEKÁ LEKARNA

posílá

LEKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

341 BATHURST ST.
TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE 3-8396

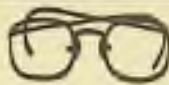
Ak chcete koupit nebo prodat nehnuteelnosti v Torontu obraťte sa na

MICHAEL J. VLČKO,
Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.
Telefon 533-2288

Člen

"Toronto Real Estate Board"

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídky očí

Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue

Toronto 4

Tel. 537-2631

AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

269 Queen St. W. - Toronto 2 B, Ont. EM 2-3226

LETADLEM TORONTO - PRAHA A ZPET
NA 21 DNI

\$ 479.30

NOVÉ OTEVŘEN

KRAJANSKÝ OBCHOD
AUGUSTA MEAT
AND FOOD MARKET

444 QUEEN STREET W.
TORONTO

TELEFON : 364-7565

Výsek všeho druhu masa první jakosti. Starokrajová výroba pražských uzenin. Moravské klobásky. Slovenské a moravské klobásky. Výborné domácí jaterničky. Naše specialita: pražské párky a taliánky.

ZBOŽÍ DOVEZEME VAM
DO DOMU ZDARMA
Joe Vlasák, jun. vedoucí.

LETADLEM
PRAHA - TORONTO
(pro vystěhovalce)
\$ 259.90

AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ
PENEŽNÍCH ÚSPOR
DOMY obytné a obchodní
TOVÁRNÍ OBJEKTY pronajaté

S. REDINA
Real Estate

723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 4-7898

VESKERÉ OPRAVY

Chesterfieldů a čalouněného nábytku provede Vam

PAVEL ČERNÝ

ROZPOČTY ZDARMA

Volejte po 5 hod. večer
537-5592

Volbami v župách a v okřscích bratří - Jaroslav Hanuš, New York, U.S.A.; Jozef Horváth, Paterson, N.J., U.S.A. Francisko Indra, Villa Dominico, Argentina; Dr. Karel Jeřábek, Toronto, Ontario, Kanada; Jan Křepala, Sydney, Nový Jižný Wales, Austrálie; Vincent Polanský, Paříž, Francie; a Bohumil Skřenek, Vídeň, Rakousko.

Do výboru byli zvoleni bratři a sestry: Marie Fechtnerová, Vídeň, Rakousko; František Fiedler, Paříž, Francie; Dr. Miroslav Lokay, Londýn; Dr. Bedřich Mídl, Sydney, Nový Jižný Wales, Austrálie; Karel Pavel, Toronto, Ontario, Kanada a Josef Roušar Vídeň, Rakousko.